

Pasterz owiec i jego pomocnicy

XI Niedziela Zwykła

Jezus widząc tłumy ludzi, litował się nad nimi, bo byli znękani i porzuceni, jak owce nie mające pasterza. Wtedy rzekł do swych uczniów: żniwo wprawdzie wielkie, ale robotników mało. Proście Pana żniwa, żeby wyprawił robotników na swoje żniwo. Wtedy przywołał do siebie dwunastu swoich uczniów i udzielił im władzy nad duchami nieczystymi, aby je wypędzali i leczyli wszystkie choroby i wszelkie słabości. A oto imiona dwunastu apostołów: pierwszy Szymon, zwany Piotrem, i brat jego Andrzej, potem Jakub, syn Zebedeusza, i brat jego Jan, Filip i Bartłomiej, Tomasz i celnik Mateusz, Jakub, syn Alfeusza, i Tadeusz, Szymon Gorliwy i Judasz Iskariota, ten, który Go zdradził. Tych to Dwunastu wysłał Jezus, dając im następujące wskazania: Nie idźcie do pogan i nie wstępujcie do żadnego miasta samarytańskiego! Idźcie raczej do owiec, które poginęły z domu Izraela. Idźcie i głóście: Bliskie już jest królestwo niebieskie. Uzdrawiajcie chorych, wskrzeszajcie umarłych, oczyszczajcie trędowatych, wypędzajcie złe duchy! Darmo otrzymaliście, darmo dawajcie! (Mt 9,36-10,8)

Modlitwa przygotowawcza: Prosić Pana, Boga naszego, aby wszystkie moje pragnienia, decyzje i czyny były w sposób czysty skierowane ku Jego chwale.

Zaangażowanie wyobraźni: Wyobraź sobie Jezusa spoglądającego z nieba na ziemię. Jego spojrzenie ogarnia każdego człowieka bez wyjątku. Jest to spojrzenie pełne akceptacji, miłości i troski.

Prośba do tej modlitwy: O prostotę w przeżywaniu i wyrażaniu mojej wiary.

1. Pasterz

Postawa Jezusa wyraża jego troskę o każdego człowieka. Pragnie, by ludzie otrząsnęli się, by nadać ich życiu sens i otrząsnąć się z poczucia zagubienia. Należy pamiętać, że Pasterz jest jeden. On wie co jest słuszne, oraz w jaki sposób najlepiej zebrać swoją owczarnię.

Jezus daje przykład. Po pierwsze mówi o konieczności dbania o relację z Bogiem. To „pełnienie woli Ojca” jest planem Jezusa - by pragnąć Jego Królestwa, zachować przykazania i kochać wszystkich ludzi.

Pasterz jest świadomy jak wiele pracy jest do zrobienia, dlatego poszukuje współpracowników. Nie mogą oni jednak zapominać, że to nie oni są pasterzami. To nie oni własną mocą, charyzmą, siłą przekonania pociągną ludzi do Boga. Mogą to zrobić jedynie mocą samego Pasterza. Pierwszym zadaniem jest więc poznać Pasterza - Mistrza.

2. Owce

Ewangelista w takich słowach ukazuje wewnętrzne zagubienie tłumu. Ludzie potrzebują lidera, oraz wartości za którymi mogliby podążać. Tak jak owce bez pasterza giną, albo szukają sobie innego, podobnie i my.

Potrzeba miłości, spełnienia, sensu jest w nas bardzo silna. Nie zawsze potrafimy sobie z nią poradzić i właściwie realizować. Wszelkie błędzenia i upadki nie biorą się z pragnienia czynienia zła, ale z niewłaściwych dążeń do dobra. Owca sama nie potrafi rozeznaczyć dla siebie dobre. To jest

również prawda o człowieku, którą często przywołuje Jezus. Przypatrz się sobie i ludziom, których znasz. Jakie rodzaje „błądzenia” możesz zaobserwować u siebie i u innych? Jakie nasuwają ci się wnioski?

3. Posłanie

Jezus zaprasza do współpracy każdego z nas. Posłanie Apostołów jest znakiem powołania Kościoła i jego pasterzy. Wszystko co robią: opowiadając o dziełach Jezusa, uzdrawiając, wypędzając złe duchy, robią mocą Jezusa. Oni o tym wiedzą.

Mistrz nie wymaga od uczniów heroizmu. Posyła ich do ludzi, którzy już oczekują na obietnicę przyjścia Mesjasza. To środowisko, które jest im w jakiś sposób bliskie i życzliwe.

Nieraz, zadając sobie pytanie o to, co mogę zrobić dla Jezusa, myślimy o czynach spektakularnych. Na pewno będzie to konieczność wyjazdu na rekolekcje, zobowiązanie się wolontariatem czy wyjeździe na misje wakacyjne. Tym samym tracimy z oczu to, że przepowiadanie Królestwa Bożego zaczyna się w moim domu, w świadczonym innym wsparciu, dobrym słowie, świadectwie życia.

Rozmowa końcowa: Porozmawiaj z Jezusem o swoich pragnieniach współpracy z Nim.

Zakończ modlitwą Ojcze Nasz